

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้บัญญัติให้การบริหารงานออกเป็น 3 ส่วน คือ การปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาค และการปกครองส่วนท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่เกิดจากนโยบายการกระจายอำนาจโดยรัฐบาลมอบอำนาจให้กับประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเอง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนโดยตรง เช่น การปกครองในสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดสวัสดิการเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจ หน้าที่ในการส่งเสริมและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ยังได้บัญญัติไว้ใน มาตรา 53 “บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพมีสิทธิได้รับสวัสดิการสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรีและความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ”

จากการศึกษาของมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย พบว่าในช่วงที่ผ่านมา อัตราตายและอัตราเกิดมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการลดลงอย่างรวดเร็วของอัตราเกิดภายในระยะเวลาอันสั้น ส่งผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอายุของประชากร ในปี พ.ศ. 2503 มีจำนวนประชากรสูงอายุ (อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป) 1.5 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.4 ของประชากรทั้งหมด จำนวนประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็น 7.6 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2552 และจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าตัวในปี พ.ศ. 2568 เป็น 14.0 ล้านคน หรือคิดเป็น ร้อยละ 13 และ ร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมดตามลำดับ สถานการณ์นี้ทำให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งหมายความว่า ประเทศไทยมีผู้สูงอายุ (อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป) มากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. 2552 : 1) ซึ่งจะทำให้ผู้สูงอายุประสบกับปัญหาต่าง ๆ ที่ตกอยู่ในภาวะพึ่งพิงในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจและรายได้ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัย รวมทั้งด้าน

จิตใจ ซึ่งจะต้องมีผู้ดูแล คือคนในครอบครัวหรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ในกรณีผู้สูงอายุที่ต้องอยู่คนเดียววนั้น จำเป็นต้องอาศัยคนในชุมชน หรือในกรณีที่ต้องการการดูแลพิเศษต้องมีผู้ดูแลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเข้ามาช่วยเหลือดูแล เช่น อาสาสมัครหรือผู้ช่วยผู้ดูแลผู้สูงอายุ (อผส.)

จากที่ผ่านมารัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาผู้สูงอายุที่อยู่ในชุมชน จึงได้จัดรูปแบบการช่วยเหลือผู้สูงอายุเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในชุมชนแทนการเข้ามาอยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐ จึงจัดเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 ในระยะแรกอยู่ในความรับผิดชอบของกรมประชาสงเคราะห์หรือปัจจุบัน คือ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ทำหน้าที่จ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุทุกจังหวัดคนละ 300 บาทต่อเดือน ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 รัฐบาลมีนโยบายกระจายอำนาจและแผนปฏิบัติการกำหนดค้ำขึ้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และได้กำหนดให้มีการถ่ายโอนภารกิจเบี้ยยังชีพให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยจึงได้ออกระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตั้งงบประมาณสงเคราะห์เบี้ยยังชีพได้ตามสถานการณ์การเงินการคลังของแต่ละองค์กร ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติ การจัดลำดับผู้ได้รับการสงเคราะห์จากประชาคมท้องถิ่น การเพิกถอนและการอนุมัติรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ ไปจนถึงการจ่ายเงินสงเคราะห์ ซึ่งระเบียบฉบับนี้จะรวมเบี้ยยังชีพไว้ด้วยกัน 3 ประเภท คือ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพผู้พิการ และเบี้ยยังชีพผู้เฒ่า สำหรับผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพนั้น จะต้องผ่านการพิจารณาคัดเลือกมาจากการประชาคมของหมู่บ้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญตามจำนวนเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นไว้ ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพสามารถเลือกรับเบี้ยยังชีพได้เพียงประเภทเดียว ส่วนวิธีการจ่ายเบี้ยยังชีพจะจ่ายปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 6 เดือน หากผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพเสียชีวิตลงให้จ่ายแก่ทายาทในวงคนนั้น และจะระงับสิทธิในการรับเบี้ยยังชีพในงวดถัดไป พร้อมเลื่อนบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพในลำดับต่อไปแทนผู้เสียชีวิต

ในปี พ.ศ. 2552 รัฐบาลได้มีนโยบายสร้างหลักประกันรายได้ เป็นการตอบแทนการทำงานหนักมาตลอดชีวิตให้แก่ผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบ จึงได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 เพื่อเพิ่มการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้กับผู้สูงอายุทั่วประเทศที่มีอายุเกิน 60 ปีขึ้นไป นอกเหนือจากกลุ่มที่เคยได้รับการช่วยเหลือแล้ว ซึ่งระเบียบนี้จะมีแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างจากรเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. 2548 คือ ผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพสามารถรับเบี้ยยังชีพได้หลายประเภท เช่น ผู้พิการที่รับเบี้ยยังชีพคนพิการ หากเป็นผู้สูงอายุด้วยก็สามารถรับได้ทั้งสองประเภท ได้รับทั้งเบี้ยยังชีพคนพิการและเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพอย่างทั่วถึงทุกคน ยกเว้นผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐแล้ว โดยไม่ต้องคัดเลือกจากประชาคมหมู่บ้าน เหมือนระเบียบฯ ปี พ.ศ. 2548 แต่ต้องมาขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับเบี้ยยังชีพในเดือนพฤศจิกายนของทุกปีเพื่อขอรับเงินเบี้ยยังชีพในปีงบประมาณถัดไปแทน รัฐจะจัดสรรงบประมาณให้ในลักษณะเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ต้องตราในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติ วิธีการจ่ายเบี้ยยังชีพจะดำเนินการจ่ายไม่เกินวันที่ 10 ของเดือน อัตราการจ่ายเดือนละ 500 บาท หากผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพเสียชีวิตให้ระงับการจ่ายเบี้ยยังชีพแก่บุคคลนั้นทันทีโดยสิทธิจะไม่ตกแก่ทายาท พร้อมส่งเงินคืนคลังจังหวัดทันที (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552. 2552 : 14)

สำหรับสภาพปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวานนั้น พบว่า มีลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งในระดับประเทศ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเบี้ยยังชีพอยู่เสมอ ซึ่งปัจจุบันกฎ ระเบียบ ที่ใช้ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คือ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552 มีผลทำให้ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ถูกยกเลิก ซึ่งทั้งสองระเบียบนี้จะมีแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกัน ทำให้ประชาชนเกิดความสับสนในแนวทางการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป ถึงแม้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบและผู้บริหารท้องถิ่นได้พยายามทำความเข้าใจ ถึงแนวทางการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพตามระเบียบใหม่ แก่ผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ แต่ก็ยังคงมีผู้สูงอายุอีกหลายคนยังไม่เข้าใจแนวทางการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดังกล่าว นอกจากนี้จากการดำเนินงานการจ่ายเบี้ยยังชีพของ อบต. คอนหวานที่ผ่านมา พบว่า ยังไม่เคยมีการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้สูงอายุในฐานะผู้รับบริการจากภาครัฐ อย่างเป็นระบบทางวิชาการมาก่อน

ดังนั้นผู้ศึกษาในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน มีความสนใจศึกษาในเรื่องความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน โดยจะทำการศึกษาว่าผู้สูงอายุมีความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพอยู่ในระดับใด รวมถึงมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างไร เพื่อจะได้รับทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และนำผลจากการศึกษาที่ได้ ไปใช้เป็นสารสนเทศในการพัฒนาการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามการศึกษา

1. ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับใด
2. ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. ข้อเสนอแนะของผู้สูงอายุเกี่ยวกับการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้สูงอายุในการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามหมู่บ้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้สูงอายุเกี่ยวกับการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการศึกษา

ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแตกต่างกัน มีความพึงพอใจในการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 9 หมู่บ้าน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ในปี พ.ศ. 2556 จำนวน 908 คน (ทะเบียนผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ. 2556 : 2)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ในปีพ.ศ. 2556 จำนวน 228 คน คำนวณหากกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) โดยผู้ศึกษาใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเทียบบัญญัติไตรยางศ์

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม มีตัวแปรในการวิจัยดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ที่อยู่อาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ หมู่บ้าน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุในการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ใน 3 ด้าน (บุรินทร์ ควงวิไล. 2555 : 6, จารุวรรณ ไชยทองศรี. 2556 : 7) ได้แก่

3.2.1 ด้านกระบวนการขั้นตอนและวิธีการจ่ายเงิน

3.2.2 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

3.2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

4. ระยะเวลาในการศึกษา

ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนธันวาคม 2556 – กรกฎาคม 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของผู้สูงอายุในการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพของ องค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เพื่อสร้างความเข้าใจ ตรงกัน ผู้ศึกษาขอนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง จัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งเกิดจากความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพ จำแนก เป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการขั้นตอนและวิธีการจ่ายเงิน ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ

1. ด้านกระบวนการขั้นตอนและวิธีการจ่ายเงิน หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน มีกระบวนการดำเนินการมีขั้นตอนให้บริการพิจารณาคัดเลือกผู้มีคุณสมบัติการจัดลำดับผู้ได้รับการสงเคราะห์มีความรวดเร็วในการให้บริการ มีหนังสือขอความร่วมมือการประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวผ่านทางผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีการให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

2. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ หมายถึง พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างภารกิจ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน ให้บริการด้วยความเต็มใจ มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญ ความซื่อสัตย์ ความน่าเชื่อถือ มีความเข้าใจในความต้องการของ

ผู้สูงอายุ มีความโปร่งใส มีความเป็นธรรม มีความรับผิดชอบ และมีความถูกต้องในการให้บริการ

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน มีการให้บริการทั้งภายใน และภายนอกสถานที่ บริเวณพื้นที่ที่ถูกจัดให้ เพื่อรองรับผู้ให้บริการ มีความสะอาด สะดวกสบายและปลอดภัย

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปี ขึ้นไป และมีสัญชาติไทยในที่นี้หมายถึง ผู้สูงอายุที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หมายถึง เงินสงเคราะห์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน จัดสรรให้กับผู้สูงอายุ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 จำนวน 500 บาท ต่อเดือน

การจ่ายเบี้ยยังชีพ หมายถึง กระบวนการ การจ่ายเงินให้กับผู้สูงอายุ จำนวน 500 บาท /เดือน/คน หากมีอายุเกินถึง 70 ปี จ่ายคนละ 600 บาท /เดือน/คน

หมู่บ้านที่อยู่อาศัย หมายถึง หมู่บ้านที่จัดตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ.ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งประกอบ ด้วย 9 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 3 หมู่ที่ 4 หมู่ที่ 5 หมู่ที่ 6 หมู่ ที่ 7 หมู่ที่ 8 และหมู่ที่ 9

ประโยชน์จากการศึกษา

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจและข้อเสนอแนะของผู้สูงอายุ ต่อการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ทั้งนี้เป็นข้อเสนอเทศให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลคอนหวาน ในการปรับปรุง และพัฒนาการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ให้เกิดประสิทธิผลต่อไป